

Екатерина Ненчева

Ти питаш, друже...

Ти питаш, друже, пак защо
в тъги душата ми унива,
какво белнувам в тоя мрак,
що моя път в света покрива...

Мен майка с клетва ме роди:
да съм до край игра на бури,
и знай – уви, едната смърт
на мъките ми край ще тури.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6484>]